

56 straipsnis. 0 procentų PVM tarifo pritaikymo pagrįstumo įrodymas

1. PVM mokėtojas, pritaikęs 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo 41 straipsnį, privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad prekės išgabentos iš Europos Sąjungos teritorijos. PVM mokėtojas, pritaikęs 0 procentų PVM tarifą pagal šio Įstatymo 49 straipsnį, privalo turėti įrodymus, kad prekės išgabentos iš šalies teritorijos, o tais atvejais, kai 0 procentų PVM tarifas taikomas prekes tiekiant kitoje valstybėje narėje registruotam PVM mokėtojui, – ir įrodymus, kad asmuo, kuriam prekės išgabentos, yra kitoje valstybėje narėje registruotas PVM mokėtojas, o kai 0 procentų PVM tarifas taikomas prekes tiekiant atvejais, nurodytais šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, – ir įrodymus, kad tenkinamos šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytos sąlygos.

Komentaras

I. Įrodymai, pagrindžiantys prekių išgabenimą iš Europos Sąjungos teritorijos.

1. Prekių tiekimas yra apmokestinamas 0 proc. PVM tarifu pagal PVM įstatymo 41 straipsnį, jeigu jos yra išgabenuamos, t. y. eksportuojamos iš Europos Sąjungos teritorijos. 0 proc. PVM tarifą pritaikęs PVM mokėtojas privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad prekės yra eksportuotos iš Europos Sąjungos teritorijos.

Pažymėtina, kad nuo to, kuri PVM įstatymo 41 straipsnio dalis taikoma, priklauso ir tai, kaip bus vertinama, kokius įrodymus, pagrindžiančius prekių išgabenimą iš Europos Sąjungos teritorijos, turi pateikti mokesčių mokėtojas.

2. Įrodymu, kad prekės yra išgabentos iš Europos Sąjungos teritorijos, gali būti:

2.1. užsienio valstybės (ne Europos Sąjungos valstybės narės) įformintas muitinės ar kitos kompetentingos valstybės institucijos dokumentas (ar tos įstaigos patvirtinta dokumento kopija), liudijantis, kad iš Europos Sąjungos teritorijos išgabentoms prekėms toje užsienio valstybėje buvo įforminta muitinės procedūra ar kitas muitinės sankcionuotas veiksmas. Šiame dokumente turi būti informacija, kuri leistų identifikuoti iš Europos Sąjungos teritorijos išgabentas prekes;

2.2. užsienio valstybės (ne Europos Sąjungos valstybės narės) muitinės ar kitos kompetentingos institucijos išduotas laisvos formos patvirtinimas apie prekių įvežimą į tos užsienio valstybės teritoriją;

2.3. prekių gabenimo dokumentai (gaunami iš vežėjo atsakingo už prekių pristatymą gavėjui);

2.4. užsakymai ar / ir kita korespondencija;

2.5. vidinė įmonės korespondencija;

2.6. PVM sąskaitos faktūros;

2.7. prekių pakavimo dokumentai;

2.8. draudimo dokumentai;

2.9. prekių pirkimo-pardavimo sutartys;

2.10. pirkėjo apmokėjimo dokumentai;

2.11. pirkėjo patvirtinimas, kad prekės gautos;

2.12. kiti papildomi dokumentai.

3. Nuo 2007 m. liepos 1 d. muitinės įstaigoje įforminus bendrąjį administracinio dokumento eksporto rinkinį, eksporto fakto patvirtinimui eksportuotojui neišduodamas šio rinkinio trečiasis egzempliorius. Eksporto faktą patvirtinančius duomenis elektroniniame formate turi valstybinė mokesčių inspekcija.

4. Kai prekės iš Lietuvos išgabenuamos jūrų transportu, kuris nėra priskiriamas reguliariajai laivybos linijai, prekėms visais atvejais pagal muitinės veiklą reglamentuojančius teisės aktus yra forminama eksporto procedūra (t. y. nepriklausomai nuo to, ar kroviniai yra gabenami į kitoje valstybėje narėje esantį jūrų uostą, ar į trečiosios valstybės jūrų uostą) ir tokia įforminta eksporto

procedūra yra pilnai užbaigiama Lietuvoje (išvežimo muitinės įstaigoje / muitinės įstaigoje), neatsižvelgiant į tai į kokį uostą (Europos Sąjungos teritorijoje ar už Europos Sąjungos teritorijos ribų) prekės yra gabenamos. Taigi, eksporto muitinės procedūros užbaigimas tokiu atveju pats savaime PVM įstatymo tikslais negali būti laikomas įrodančiu prekių eksportą kaip jis suprantamas pagal PVM įstatymo 41 straipsnio nuostatas, t. y. kad prekės faktiškai buvo išgabentos iš Europos Sąjungos teritorijos. Todėl užbaigta eksporto deklaracija, ypačingai tais atvejais, kai pagal atitinkamus prekių gabenimo dokumentus (pvz., konosamentą (*angl.* Bill of Lading) ar jūrinį važtaraštį (*angl.* Sea Waybill)) matyti, kad laivas plaukė į kitą Europos Sąjungos uostą, nėra pakankamas įrodymas, jog prekės buvo išgabentos iš Europos Sąjungos teritorijos. Mokesčių mokėtojas, norėdamas pagrįsti 0 proc. PVM tarifo taikymą pagal PVM įstatymo 41 straipsnio nuostatas turi turėti ir kitus įrodymus (išvardytus 2 punkte), patvirtinančius prekių išgabenimo iš Europos Sąjungos teritorijos ir pristatymo pirkėjams faktą.

5. Pažymėtina, kad nėra privaloma turėti visus išvardintus dokumentus, svarbu, tai, kad PVM mokėtojo turimi dokumentai aiškiai įrodytų, kad prekės buvo išgabentos iš Europos Sąjungos teritorijos ir būtų galima identifikuoti išgabentas Lietuvos tiekėjo patiektas prekes.

II. Įrodymai, pagrindžiantys disponavimo teisių perdavimą ir prekių išgabenimą į kitą valstybę narę.

1. PVM mokėtojas, pritaikęs 0 proc. PVM tarifą pagal PVM įstatymo 49 straipsnį (prekių tiekimas į kitą valstybę narę), privalo turėti tokius įrodymus:

1.1. įrodymą, kad prekės buvo fiziškai išgabentos iš Lietuvos ir pirkėjas įgijo teisę disponuoti prekėmis kaip savo, taip pat kas buvo atsakingas už prekių išgabenimą (prekių tiekėjas ar pirkėjas),

1.2. o tais atvejais, kai prekės tiekiamos pirkėjui kitoje valstybėje narėje registruotam PVM mokėtoju – dar ir įrodymą, kad asmuo, kuriam prekės yra išgabentos, yra registruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje.

Įrodyti šias aplinkybes pareiga tenka PVM mokėtojui, tiekusiam prekes į kitą valstybę narę ir jis turi turėti tokius faktinius duomenis apie prekių išgabenimą iš Lietuvos, kurie nekeltų abejonų. PVM mokėtojas vadovaudamasis protingumo kriterijumi pats turi spręsti dėl dokumentų pobūdžio ir jų pakankamumo.

Pagal ESTT (bylos C-430/09 *Euro Tyre Holding*, C-587/10 *VSTR*, C-409/04 *Teleos and Others* ir kt.) suformuotus principus, PVM mokėtojas, siekdamas pagrįsti, kad 0 proc. PVM tarifą jis pritaikė pagrįstai, jis turėtų imtis visų galimų pagrįstų priemonių, jog įsitikintų, kad jo atliekamas tiekimas Europos Sąjungos viduje nelemia jo dalyvavimo sukčiavime mokesčių srityje.

2. PVM direktyva 2006/112/EB konkrečiai nenustato, kokius įrodymus apmokestinamieji asmenys privalo pateikti, kad galėtų taikyti 0 proc. PVM tarifą tiekdami prekes į kitą valstybę narę. Tai paliekama spręsti valstybėms narėms.

PVM įstatyme nėra nustatyta, kokius konkrečiai dokumentus turi turėti PVM mokėtojas išgabenant prekes į kitą valstybę narę, svarbu, kad pagal tokius dokumentus galima būtų nustatyti išgabenimo į kitą valstybę narę faktą. Norėdami patvirtinti prekių išgabenimo į kitą valstybę narę faktą, PVM mokėtojai gali pateikti dokumentus išvardintus žemiau.

Pažymėtina, kad nėra privaloma turėti visus išvardintus dokumentus, svarbu, tai, kad PVM mokėtojo turimi dokumentai aiškiai įrodytų, kad prekės buvo fiziškai išgabentos į kitą valstybę narę ir pirkėjas įgijo teisę disponuoti prekėmis kaip savo, taip pat kas buvo atsakingas už prekių išgabenimą. Taigi, disponavimo teisių perdavimą ir prekių išgabenimą ir į kitą valstybę narę gali įrodyti šie dokumentai:

- 2.1. prekių gabenimo dokumentai (gaunami iš vežėjo atsakingo už prekių išgabenimą);
- 2.2. užsakymai ar / ir kita korespondencija;
- 2.3. vidinė įmonės korespondencija;
- 2.4. PVM sąskaitos faktūros;

2.5. prekių pakavimo dokumentai;
2.6. draudimo dokumentai;
2.7. prekių pirkimo-pardavimo sutartys;
2.8. pirkėjo apmokėjimo dokumentai;
2.9. pirkėjo patvirtinimas, kad prekės gautos (prekių pristatymo dokumentas, kuriuo pardavėjas ir pirkėjas patvirtina, kad prekės yra išgabentos ir pristatytos; patvirtinimas, kad pirkėjas deklaruoja mokesčių administratoriui prekių įsigijimą iš kitos valstybės narės galėtų būti, kaip papildomas dokumentas);

2.10. dokumentai patvirtinantys teisės disponuoti prekėmis perdavimo faktą ir sąlygas (pvz., priėmimo-perdavimo aktas su pardavėjo ir pirkėjo parašais, CMR krovinio važtaraštis su gavėjo parašu, taikytos INCOTERMS sąlygos ir pan.);

2.11. pirkėjo statusą patvirtinantys dokumentai (pvz., oficialaus juridinių asmenų registro išrašas, kad pirkėjas yra realus juridinis asmuo; naujausia pirkėjo finansinė atskaitomybė, oficialių institucijų išduoti dokumentai (leidimai, licencijos), ar kt. dokumentai);

2.12. kiti papildomi dokumentai.

PVM mokėtojo turimi dokumentai turi užtikrinti, ne tik prekių pardavimo (t. y. teisės disponuoti prekėmis perdavimo) faktą, bet ir tai, kad jos buvo fiziškai išgabentos iš Lietuvos.

3. Atkreipiame dėmesį ir į tai, kad dokumentų, įrodančių prekių išgabenimo faktą, pobūdis priklausys ir nuo to, kas tas prekes gabena: ar pardavėjas (tiekėjas) savo ar nuomotu transportu, ar pasamdytas vežėjas, ar pats pirkėjas:-

3.1. kai prekes veža pasamdytas vežėjas, prekių išgabenimo faktą galėtų patvirtinti:

- prekių gabenimo važtaraštis ar jo kopija, patvirtintas prekių gavėjo ar prekių gavėjo transporto kompanijos, perimančios prekes, spaudais ir parašais. Į kitą valstybę narę prekės gabenamos su gabenimo dokumentu – važtaraščiu (CMR - gabenant kelių transportu, CIM, SMGS- gabenant geležinkelių transportu, Bill of Lading – gabenant jūrų transportu, Air Waybill- gabenant oro transportu), todėl važtaraštis laikomas pagrindiniu dokumentu pagrindžiančiu prekių išgabenimą iš Lietuvos, jei važtaraštyje yra atitinkamos žymos su parašais, pagal kurias galima nustatyti, kad prekės buvo išgabentos iš Lietuvos Respublikos teritorijos į kitą valstybę narę;

- PVM sąskaita faktūra;

- pirkimo-pardavimo sutartys ar pan.;

- tais atvejais, kai prekių gavėjo transporto kompanija perima prekes Lietuvos Respublikos teritorijoje (pvz., EXW pagal INCOTERMS sąlygas), rekomenduojama turėti pirkėjo patvirtinimą su parašu, kad tam tikros prekės buvo išgabentos iš Lietuvos (nurodant transporto priemonės modelį ir valstybinį numerį ir / ar vežėją identifikuojančius duomenis) ir nugabentos į konkrečią Europos Sąjungos valstybės vietą konkrečiam pirkėjui ar jo nurodytam gavėjui.

Svarbu pažymėti, jog Tarptautinio krovinių vežimo keliais sutarties konvencijos (CMR) 9 straipsnis, būtent ir numato, kad CMR važtaraštis yra įrodymas, patvirtinantis, jog yra sudaryta tarptautinio krovinių vežimo sutartis ir kad krovinyms perėjo vežėjo dispozicijon.

3.2. kai prekes veža tiekėjas savo transportu (nepasamdęs vežėjo įmonės), prekių išgabenimo faktą galėtų patvirtinti:

- PVM sąskaitos faktūros egzempliorius (ar kopija), kuriame būtų nurodyti važtaraščio rekvizitai (jei teisės aktai leidžia naudoti šį dokumentą vietoje važtaraščio);

- gabenimo važtaraščio (CMR) trečiasis egzempliorius, kuriame kaip vežėjas nurodytas tiekėjas (užpildyti tiekėjo duomenys);

- ar kiti dokumentai, įrodantys prekių išgabenimo faktą.

3.3. kai prekes veža prekių pirkėjas savo transportu, prekių išgabenimo faktą galėtų patvirtinti:

- pirkėjo atsiųstas patvirtinimas, kad konkrečios prekės buvo išsivežtos iš Lietuvos, nurodant išsivežtų prekių pavadinimą, kiekį, atsivežimo į kitą valstybę narę datą, transporto priemonės modelį, valstybinį numerį ar pan.

4. Lietuvos tiekėjas (pardavėjas) gali susitarti su Europos Sąjungos pirkėju, kad šis jam atsiųstų važtaraščių kopijas su atitinkamomis žymomis ir parašais ir / ar kitus pirkėjo patvirtinimus, pagrindžiančius prekių išgabenimą iš Lietuvos. Kai kuriose Europos Sąjungos valstybėse tiekėjai, norėdami užsitikrinti reikalingų dokumentų gavimą, iš pirkėjo paima užstatą, kuris gražinamas po dokumentų pateikimo.

5. Tais atvejais, kai yra gabenamos akcizais apmokestinamos prekės, tai vietoj prekių vežimo važtaraščio kaip įrodymas gali būti naudojamas elektroninis akcizais apmokestinamų prekių vežimo dokumentas (e-AD), kuriuo įforminamas akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimas. Tuo atveju, jei akcizais apmokestinamos prekės yra gabenamos su supaprastintais akcizais apmokestinamų prekių vežimo dokumentais (SAAD), tai SAAD vietoj važtaraščio kaip prekių gabenimo įrodymas gali būti naudojamas tais atvejais, kai jis yra patvirtintas prekių pristatymo valstybės narės kompetentingos institucijos.

III. Įrodymai, pagrindžiantys, kad prekių pirkėjas yra kitoje valstybėje narėje registruotas PVM mokėtoju.

1. Tais atvejais, kai prekių tiekimui 0 proc. PVM tarifas yra taikomas pagal PVM įstatymo 49 straipsnio nuostatas ir prekės yra tiekiamos kitoje valstybėje narėje registruotam PVM mokėtojui, PVM mokėtojas pritaikęs 0 proc. PVM tarifą privalo turėti ne tik įrodymus, pagrindžiančius prekių išgabenimo iš Lietuvos faktą, bet ir įrodymus, kad asmuo, kuriam prekės yra išgabentos yra registruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje.

2. Įrodymu, pagrindžiančiu asmens PVM registraciją kitoje valstybėje narėje, gali būti:

2.1. pirkėjo atsiųsta (faksu, klasikiniu ar elektroniniu paštu) jo PVM registracijos pažymėjimo kopija;

2.2. pirkėjo atsiųsta tos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje įsikūręs pirkėjas, mokesčių administratoriaus išduota pažyma, patvirtinanti registravimo PVM mokėtoju faktą;

2.3. pirkėjo laiškas, kuriame jis nurodo savo identifikacinius duomenis.

Pavyzdys

Lietuvos įmonė A, pagal Vokietijos įmonės B užsakymą, sudarė prekių pirkimo-pardavimo sutartį, pagal kurią Lietuvos įmonė įsipareigojo pristatyti šias prekes Vokietijos įmonei B, CIP Berlynas. Vokietijos įmonė B nurodė savo PVM mokėtojo kodą. Lietuvos įmonė šiam prekių tiekimui pritaikė 0 proc. PVM tarifą. Prekėms pervežti Lietuvos įmonė A sudarė prekių pervežimo sutartį su Lietuvos įmone C.

Norėdama pagrįsti 0 proc. PVM tarifo taikymą Lietuvos įmonė turi turėti šiuos dokumentus: dokumentus įrodančius, kad prekės buvo išgabentos iš Lietuvos, disponavimo teisės perduotos Vokietijos įmonei B ir dokumentus, įrodančius, kad Vokietijos įmonė B yra registruota PVM mokėtoja Vokietijoje.

Lietuvos įmonė A turi šiuos dokumentus: prekių gabenimo važtaraščio kopiją, kurioje yra prekių gavėjo spaudas ir parašas, kad prekės yra gautos; sutartį su Vokietijos įmone B, kurioje yra aptartos ir prekių pristatymo sąlygos (iš kurių galima spręsti ir apie disponavimo teisių perdavimą); sutartį su vežėju Lietuvos įmone C; Vokietijos įmonei išrašytą PVM sąskaitą faktūrą, kurioje nurodytas pirkėjo (Vokietijos įmonės) PVM mokėtojo kodas ir pirkėjo atsiųstą PVM mokėtojo registracijos pažymėjimo, išduoto Vokietijoje, kopiją. Ar pagrįstai Lietuvos įmonė A pritaikė 0 proc. PVM tarifą?

Šiuo atveju, įmonės A turimi dokumentai galėtų pagrįsti 0 proc. PVM tarifo taikymą.

3. Atkreipiame dėmesį, kad PVM mokėtojas pritaikęs 0 proc. PVM tarifą turi imtis visų tinkamų priemonių ir būdų įsitikinti, kad asmuo, kuriam prekės yra tiekiamos yra registruotas PVM

mokėtoju. Jeigu kitoje valstybėje narėje esantis asmuo, kuriam prekės yra tiekiamos atsiunčia laišką ar savo PVM mokėtojo registracijos pažymėjimą, tačiau Lietuvoje registruotas tų prekių tiekėjas nėra pilnai įsitikinęs, kad pirkėjo pateikti duomenys yra tikslūs ir sąžiningi, jis turėtų imtis atitinkamų priemonių tam, kad pasitikrintų gautų duomenų tikrumą.

4. Europos Sąjungos valstybių narių PVM mokėtojų identifikacinius duomenis arba valstybės narės PVM mokėtojo kodo galiojimą galima patikrinti tokiais būdais:

- Europos Komisijos interneto svetainėje (http://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?locale=lt), įvedę tokius duomenis: Europos Sąjungos valstybės narės pavadinimą ir tos Europos Sąjungos valstybės narės tikrintino PVM mokėtojo kodą (įskaitant prefiksą);

- bendruoju VMI prie FM telefonu 1882;
- tiesiogiai i.MAS portale;
- naudojant i.MAS žiniatinklio paslaugą (*angl.* Webservice).

5. Tuo atveju, kai PVM mokėtojas, pritaiko 0 proc. PVM tarifą, tačiau paaiškėja, kad pirkėjas nėra kitoje valstybėje narėje registruotas PVM mokėtoju, tai vadovaujantis ESTT sprendimais (bylos C-587/10 *VSTR*, C-492/13 *Traum*, C-24/15 *Plöckl*, C-21/16 *Euro Tyre BV-Sucursal EM Portugal*), PVM mokėtojas be visų kitų 0 proc. PVM tarifą pagrindžiančių dokumentų turi turėti ir įrodymus, kad pirkėjas yra apmokestinamasis asmuo, t. y. asmuo, savarankiškai vykdomas bet kurioje vietoje bet kurią ekonominę veiklą, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas (žr. PVM įstatymo 49 straipsnio 1 dalies komentare pateiktus 4, 5 pavyzdžius).

Ekonominės veiklos vykdymą patvirtinančiais dokumentais galėtų būti pvz., oficialių institucijų išduoti pažymėjimai / leidimai / licencijos vykdyti tam tikrą veiklą, finansinės atskaitomybės dokumentai / deklaracijos, kad ekonominė veikla yra realiai vykdoma, pirkėjo patvirtinimas ir kiti dokumentai.

Pažymėtina, kad mokesčių administratorius, mokesčių mokėtojo atžvilgiu atliekamų kontrolės veiksmų metu, įvertinęs visas su PVM mokėtojo įvykdytu sandoriu susijusias aplinkybes, 0 proc. PVM tarifui pagrįsti turimus dokumentus bei, ar mokesčių mokėtojas veikė sąžiningai ir ėmėsi visų priemonių siekdamas įrodyti, kad pirkėjas yra apmokestinamasis asmuo, galėtų spręsti, ar 0 proc. PVM tarifas pritaikytas pagrįstai.

Mokesčių administratorius, atsižvelgdamas į konkrečias aplinkybes, vertina 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą ir tais atvejais, kai sudarant sandorį pasikeičia nurodytas galiojantis Europos Sąjungos valstybės narės verslo partnerio PVM mokėtojo kodas, kuris buvo nurodytas ir prekių gabenimo dokumentuose, pavyzdžiui, prekių gabenimo laikotarpyje Europos Sąjungos verslo partneris buvo reorganizuotas (įmonės skaidymas, apjungimas, dukterinės kompanijos įkūrimas ir kt.), Europos Sąjungos pirkėjui suteiktas kitas galiojantis PVM kodas, kurį gavėjas nurodo prekių priėmimo dokumentuose. Prekių gavėjas pateikia naujo PVM kodo galiojimo bei prievolių ir įsipareigojimų perėmimo patvirtinimą, deklaruoja prekių gavimą iš Lietuvos PVM mokėtojo.

6. Nulinio PVM tarifo taikymo pagrįstumui, kai prekės išgabamos kitos valstybės narės PVM mokėtojui, kuriam pagal sandorio sąlygas numatytas prekių nuosavybės perdavimas, o prekės yra padedamos saugoti į šiam PVM mokėtojui nuosavybės teise priklausančius ar kitais teisėtai pagrindais naudojamus sandėlius ar kitas patalpas, t. y. konsignacinės prekybos atvejais, PVM mokėtojas (kaip nurodyta PVM įstatymo 56 straipsnio 1 dalyje), turi turėti papildomų įrodymų. Nurodytuju atveju be patvirtinimų, kad asmuo, kuriam išgabentos prekės, yra kitoje valstybėje narėje registruotas PVM mokėtoju ir patvirtinimų, kad prekės, išgabentos iš šalies teritorijos, svarbu turėti įrodymus, kad toje valstybėje narėje, į kurią išgabamos prekės būtų laikoma, kad toks prekių atgabenimas yra tos kitos valstybės narės PVM mokėtojo, kuriam prekės bus perduotos, prekių įsigijimas iš Lietuvos. Tokiu įrodymu galėtų būti kitos valstybės narės teisės aktai, reglamentuojantys apmokestinimo PVM kitoje valstybėje narėje tvarką, jei iš jų galima spręsti, kad toje valstybėje narėje taikoma supaprastinta apmokestinimo PVM tvarka konsignacinei prekybai arba oficialus kitos valstybės narės mokesčių administratoriaus atsakymas į konkretų PVM mokėtojo paklausimą. PVM

mokėtojas gali turėti ir kitus įrodymus, patvirtinančius, kad tenkinamos PVM įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytos sąlygos.

7. Be kitų PVM mokėtojo turimų dokumentų, įrodančių 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą, gali būti naudojami ir PVM mokėtojo tvarkomos informacinės sistemos sukurti elektroniniai duomenys (dokumentai), įrodantys prekių išgabenimą iš Lietuvos į užsienio valstybę, jeigu šie duomenys ar dokumentai yra kaupiami, archyvuojami ir yra mokesčių mokėtojo tvarkomoje informacinėje sistemoje lengvai prieinami mokesčių administratoriui. Pvz., Mokesčių administratorius, vertindamas mokesčių mokėtojo pateiktus įrodymus dėl pritaikyto 0 proc. PVM tarifo pagrįstumo prekėms, gabenamoms į užsienį per Klaipėdos valstybinį jūrų uostą, esant poreikiui, gali naudoti krovinių, gabenamų per Klaipėdos valstybinį jūrų uostą, informacinės sistemoje (KIPIS) esančius duomenis bei elektroninius dokumentus, nereikalaudamas krovos kompanijų ar prekių gabenimą jūrų transportu atlikusių įmonių pateikti mokesčių administratoriui duomenis ar dokumentus apie prekių gabenimą per Klaipėdos valstybinį jūrų uostą.

Tačiau pažymėtina, kad bet kuriuo atveju mokesčių administratorius gali prašyti ir papildomų dokumentų, įrodančių, kad mokesčių mokėtojas pagrįstai tiekiamoms prekėms (paslaugoms) taikė 0 proc. PVM tarifą (žr. šio straipsnio 4 dalį ir jos komentarą).